

TENDRE LO MAL DE LA PIGOTA

La pigota, o verola en català “il vaiolo” en italià, és aquella malaltia contagiosa, que dóna calentura i és caracteritzada de un infecció cutània de pústules en cada lloc del cos, i que quan és per acabar el sou curs, forma tantes crostes que quan cauen deixen petits forats.

L'expressió *tendre lo mal de la pigota*, vol indicar que hi ha persones, que nel bé i nel mal i qualsevol acció facin deixen lo senyal, que pot ésser físic, o moral i de altro gènere.

Ésser con la pigota, o tendre lo mal de la pigota, vol diure doncs ésser com aquella malaltia, persona que és enfadosa o danyosa.

També aqueixa manera de diure, així com altres, no les entenem més, i estem perdent així una gran part del patrimoni de la nostra llengua. I no és que aquestes expressions hanaven bé solament temps enrera; al contrari, si anem bé a veure, trobem que aqueixes locucions són sempre actuals.

Avui los joves ampren altres formes en llengua estrangera, i no sols los joves, perquè parlar en una certa

manera fa “chic”! La culpa, és clar, no és dels joves, ma de tants errors de un sistema d'informació, i tanc en aquí perquè el discurs fóra massa llong, i deix la solució de aquest problema a qui més de mi lo pot afrontar i amb més autoritat. Jo puc donar lo meu petit contribut.

Estava dient que aqueixes locucions, crec que naixen quasi sempre per situacions particulars i diventen lego expressions populars.

Que però no són de confondre amb les “màximes” mi amb los “luoghi comuni” així com se diu en italià, perquè són formes diferents del llenguatge acunades del fet que reisixin totes a devenir del pòpul. Lo celebre escriptor francès Chamfort, sèc. XVIII, autor de màximes i anècdotes, dieva:

“Hi ha de escomitir, que cada idea, o convenció que vé acceptada, són una estupidesa, perquè són útils a la majoria”.

Vito Loy